

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

VII. De donationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

DE DONATIONIBVS.

TITULUS VII.

§. 1. *Donatio sola liberalitate constat.*

Donationis contractus sola liberalitate dat, quam ut liberalitatem & munificientiam exercet. In quo si intervenerit rei traditio, statim ea sit accipiens, l. i. in princ. l. 6, D. hoc tit. si minus, agitur ad rei traditionem, conditione certa, si stipulatio intercessit; alias conditione ex lege, l. Si quis argentum 35. C. eod. Quamvis de jure Canonicō nomen a donis exprimere necesse non sit, e Dilecti 6, Ext. De judic.

§. 2. *Donatio nonnumquam presumitur.*

Interdum hæc donatio præsumitur, eà specie; cum quis prudens bullo jure cogente aliquid dar, l. Donari 29, D. eod. Cujus enim per errorem dati repetitio est, ejus consultò dati donatio est, ut habet juris regula, l. 54, D. De R. I. l. i. De condit. indeb.

§. 3. *De insinuatione donationis.*

Sed videndum est, ne donatio quingentos solidos excedat; alioqui quod super hanc summam erit, Magistrati insinuandum est, l. penult. juncta l. 34, C. hoc tit. nisi donatio in redemptionem captivorum, vel in refactionem ædium ruinâ aut incendio consumptarum conferatur, d. l. penult vel à Principe privato; sive è contrâ, l. Sancius 34, & Auth. Item Cod. eod. vel à magistris militum ipsiis militibus fiat, d. l. pen. Nam his casibus donatio cuiuscumque quantitatis, insinuatione non eget, jam ad jurib.

§. 4. *De his qui donare non possunt.*

Nou tamen omnibus donare permisum est, etiam si rerum suarum domini sint: non enim minoribus xxv. annis, §. nunc admonendi insit. Quib alienare licet: non conjugibus inter se, toto ist. D. & Cod. De donat inter vir & ux neque invicem parentibus & liberis in potestate eorum constitutis, l. Cum de 9, Cod. De donat. l. Donations 25, C. De donat. inter vir & ux. Quamvis his duobus posterioribus casibus, donatio morte donatoris convalescat, d. l. Donations, cap fin. Ext. eod tit. imd & donatio illa parentis in filium, emancipatione confirmatur, l. Sive 17, C. b. i. l. z., C. Si quis alteri vel sibi.

§. 5. *Prælatis Ecclesiæ an donare permisum.*

Et cum nemo plus juris in alium transferre possit, quam ipse habet, l. 54, D. De R. I. recte sequitur, Prælatos Ecclesiæ (cum rerum Ecclesiasticarum non domini), sed procuratores sunt, cap 2, Ext. hoc tit. rem Ecclesiæ alteri donare non posse: præterquam si datæ rei quantitas, & loci consuetudo à sacris Canonibus non improbata donationem patiatur, cap. 3, & ibi latius Dicit Ext. eod Facit l. Filiajam 7, D. hoc tit l. Cum plures 12, §. cum tutor D. De administr. & peric. tut. aut si Episcopus Ecclesiæ sive monasterio extruendo donationem faciat, iuxta decisionem text. in cap. penult. Ext. hoc tit. junctio can. 74, Bonarei XII. q. 2.

§. 6. *Casus quibus donatio revocatur.*

Et licet donatio semel legitime facta retractari non possit, ne quidem rescripto Principis, l. Si donationem s. Cod. De revoc. donat. jure tamen obtemperatum est, ut, si donatarius ingratus fuerit in donatorem suum, videlicet, impias manus, vel atroces injurias, vel gravi damnum illi inferendo, vel insidiando vita ipsius; donatio à donatore, non verò ab ejus hærede revocari possit, cap. fin Ext. hoc tit l. fin. Cod. De revoc. donat. Imò, & si modo donationi adjecto satisfactum non erit à donatario, impunè res donata repetitur, l. fin. C. d. tit. Idque in donatione privato facta. Nam quæ Ecclesiæ facta est donatio, non revocatur ob modum non impletum, sed ad ejus impletionem agitur: nisi modo adjecta sit clausula revocatoria, hæc vel alia similis. Et si modo adjecto paratum non fuerit, res donata repetatur, cap Verum 4, Ext. De condit. appos. Sed & corum sententia non improbabilis est, qui donationem omnium vel partis bonorum revocari posse contendunt, propter liberos postea à donatore suscepitos, per text. in l. Si unquam 8, C. De revoc. donat. vide ad eamdem. Tiraq. & Genezim Var. resol. lib. 2, cap. 4, num. 11; addo can fin. XVII. q. 4.

§. 7. *De aliis generibus donationum.*

Loquimur autem in præsenti de donatione simplici, quæ propriè donatio dicitur; non quæ fit

Si ob causam, qualis est donatio causa mortis, donis, propter nuptias, & remuneratoria.

§. 8, De donatione causa mortis.

Donatio causa mortis sit ob suspicionem mortis imminentis, etiam ab eo, qui alioqui firmè valetudinis est, l. 3, cum ill. seqq. D. De mort. caus. donat. & insit. De donat. in princ. ejusque effectus post mortem donatoris confertur, l. Non videtur 23, D. De mort. caus. donat. instar legaci, l. Illud 57, D. jam à tit. l. fin. Cod. de donat. caus. mort. Revocatur vero tribus ex causis, I. Si donator convalescerit, II. Si donatarius prior ante donatorem deceperit, III. Si donatorem prenuntuerit donationis, d. tit. insit. in princ. l. Non omnis 16, circa princ. D. Si cert. pet. l. Quia mortis 30, D. De mort. caus. donat.

§. 9, De donatione donis, propter nuptias, & remuneratoria.

Donatio donis sit marito ab uxore, vel hujus nomine à parente, vel ab alio, pro sustinendis oneribus matrimonii, l. Pro onerib. 20, & p. f. C. De jure don. l. unica C. Derei uxori act. l. fin. C. De donat. ante nupt. Unde constante matrimonio repetit. non potest; nisi matritus facultatis suis labatur, l. Si constante 25, D. Soluto matrimon. l. Vbi 29, C. De jure donat.

aut bona sua fisco inferantur, l. Si marito 2, D. Sol. matrimon. l. 1, C. De repud. adde Novel. Ut lic. matri. quia vero plurimas & s. causas, & casum in l. Quia madidum 57, Sol. matri. Donatio propter nuptias conterà constituitur mulieri à marito, vel ab alio ejus nomine, respectu donis, l. fin. cum Auth. Ed. decursum C. De donat ante nupt. Remuneratoria vero in vicem præstari officit: atque idcirco irrevocabilis est, l. Attilius 27, & l. Si pater 35, 5. fin. D. De donat.

§. 10, Dos & donatio propter nuptias quibus casibus recedant, aut lucro cedant alteri conjugum.

Ut autem solato matrimonio dos ad mulierem, ita & donatio propter nuptias redit ad vi- rum; nisi de consuetudine alteri obtineat, aut pactum de lucranda doce, vel donatione propter nuptias, quod utrumque æquale est, intercesserit, cap. fin. Ext. De don. inter vir. & ux. adde Novel. 97 de equal. don.

NOTATIO IN TIT. 7.

a. Intellige primam revocationis causam, cum in insuffititate facta est donatio, de quo Iustinus Pet. Cosm. ad l. Non omnis 19, D. Sic cert. pet.

DE RERUM PERMUTATIONE.

T I T Y L V S VIII.

§. 1. Que res permittentur.

Permutari dicuntur res, cum una pro alia datur & accepitur, dominii transferendi causa. Et id quidem propriè, l. Naturales, §. 1, D. De præter verb. l. 1, §. fin. D. De rer. permut. cap. 1, Ext. hoc cit. Vide sup. de reb. Eccles. non alien. Etenim hoc jure & beneficia Ecclesiastica recte inter se permutari dicuntur, p. f. hoc cit. Ext. & in 6, & in Clement. quorum tamen apud Clericos nullum dominium est, sed sola administratio, cap. 2, Ext. De donat. Et de his dumtaxat hic dispiciamus.

§. 2. Beneficiorum permutatio ut permissa sit.

Et quidem beneficiorum Ecclesiasticorum permutatio à jure improbata est, si ea privatà auctoritate permutantium fiat, cap. Majoribus 8, Ext. De præter. cap. Quæstum 5, Ext. hoc cit. adeò quod uterque permutatis beneficis privari possit, cap. Cum olim 7, Ext. hoc cit. Igitora auctoritate Episco-

pi opus est, in cuius manus beneficiorum prius resignatio fiat; deinde ab eo utriusq; alteri alterius beneficium conferatur, cap. unico hoc cit. in 6, & in Clem. juncto d. cap. Quæstum. Ubi tamen eorum collatio vel præsentatio ad alium spectat, etiam illius consensus exquiratur, juxta cap. Quod omnes De reg. jur. in 6, l. fin. Cod. De auct. præf. cap. Ad haec cap. 7, in fine Ext. De offic. Archidiac. Vide latius Aegid. Bellameram, in 2, p. qu. 8, & in 4, p. p. r. tot.

§. 3. Beneficia ex causa permutationis vacantia alteri tertio conferri non debent.

Quod si vero Episcopus hujusmodi beneficia ex causa permutationis resignata sibi, tertio alicui conferat, nullius momenti ei in hæc collatio, cap. unico eod. cit. in Clem. etiam si hic tertius auctoritate Sedis Apostolicæ exspectabat primum beneficium vacans: cum beneficia illa non simpliciter vacent,

SSSS